การฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ อันยืดเยื้อ

บทบาทของเอกสารประจำตัว ในเหตุการณ์ฮอโลคอสต์ และการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ในรวันดา และเมียนมา

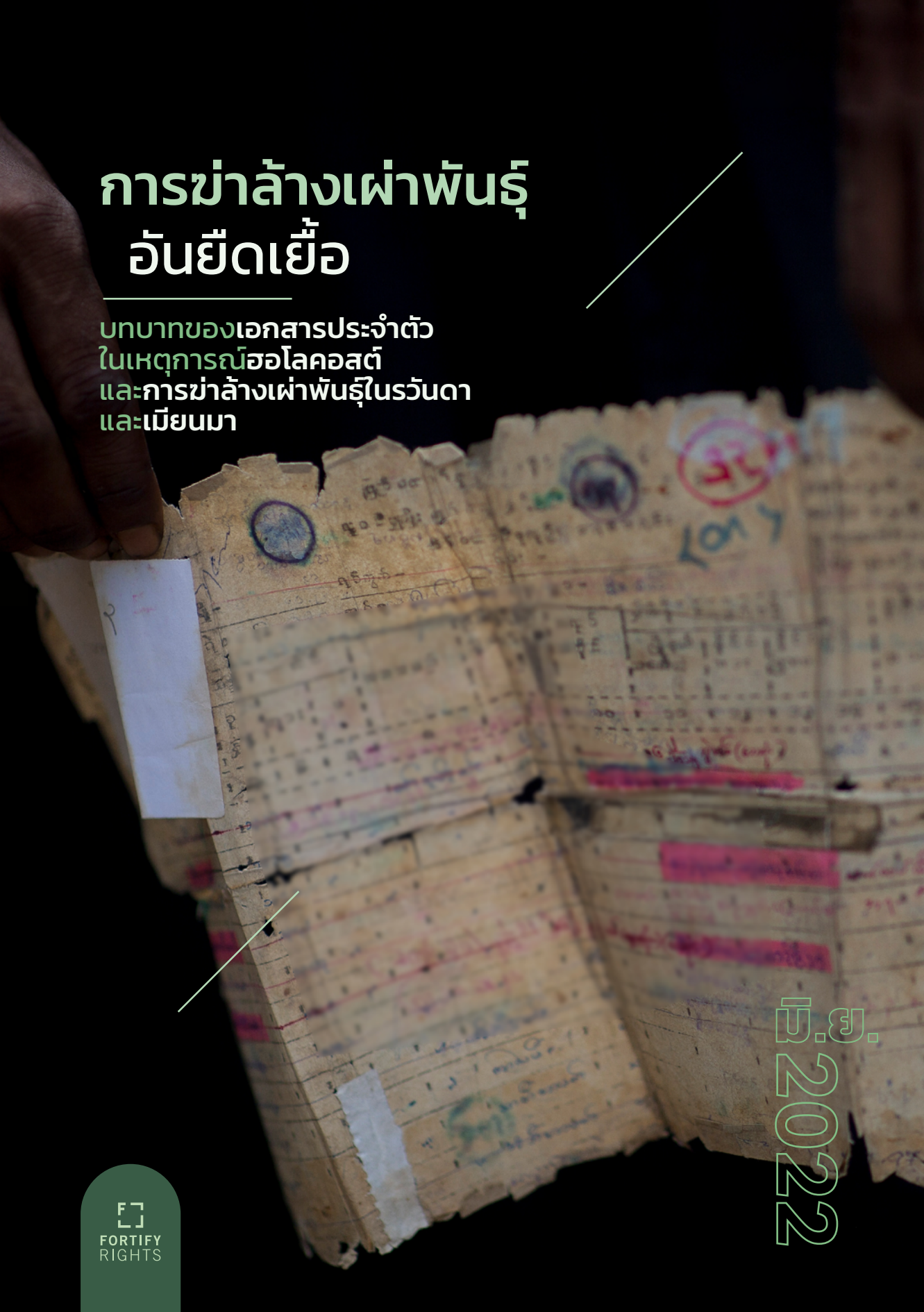

มิ.ย. 2022

FORTIFY RIGHTS

Genocide by Attrition

The Role of **Identity Documents** in the **Holocaust** and the **Genocides** of **Rwanda** and **Myanmar**

Cover:

ชายชาวโรฮีนจาถือทะเบียนบ้านหรือ “ทะเบียนครอบครัว” ที่มีรายละเอียดของสมาชิกในครัวเรือนที่อาศัยอยู่ร่วมกัน หน่วยงานของเมียนมา รวมทั้งเจ้าหน้าที่คนเข้าเมืองและตำรวจพิทักษ์ชายแดน ได้ทำการบันทึกสำมะโนครัวเรือนประจำปีของชาวโรฮีนจาทางตอนเหนือของรัฐยะไข่ ตั้งแต่ทศวรรษ 1990 ทั้งนี้เพื่อปรับปรุงข้อมูลใน “ทะเบียนครอบครัว” ของครัวเรือนเหล่านี้ และมีการถ่ายภาพสมาชิกในครอบครัวเอาไว้
©Saiful Huq Omi, Counter Foto, คอกซ์บาซาร์ บังคลาเทศ สิงหาคม 2562

FORTIFY RIGHTS

ฟอร์ตี้ฟายไรต์ทำงานเพื่อประกันและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนของทุกคน เรา**สอบสวน**การละเมิดสิทธิมนุษยชน **ร่วมมือ**กับภาคส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง และ**เสริมสร้างความเข้มแข็ง**ให้กับการดำเนินงานของนักปกป้องสิทธิมนุษยชน เราเชื่อมั่นในพลังของงานวิจัยที่มีหลักฐานสนับสนุน พลังของการบอกเล่าความจริงอย่างมียุทธศาสตร์ และความสำคัญของการทำงานอย่างใกล้ชิดกับบุคคล ชุมชน และขบวนการที่ผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ฟอร์ตี้ฟายไรต์เป็นองค์กรอิสระที่ไม่แสวงหากำไร ซึ่งจดทะเบียนในสหรัฐอเมริกาและสวิตเซอร์แลนด์

คำเตือน

ภาพที่มีเนื้อหารุนแรง

รายงานฉบับนี้มีภาพประกอบที่มีเนื้อหารุนแรง
ซึ่งอาจไม่เหมาะกับผู้อ่านทุกคน

- **ภาพศพ**

สารบัญ

บทสรุป 16
วิธีวิทยา 25

Holocaust

1933

January 30

Adolf Hitler appointed German chancellor

March 22

Nazis establish the first concentration camp in Dachau, Germany to detain political prisoners and later Jews and others. Between 1933 and 1945, Nazi Germany and its collaborators established more than 44,000 sites to detain, facilitate forced labor, and commit mass murder of Jews and others.

April

Nazis promote a nationwide boycott of Jewish-owned businesses. Law for the Restoration of the Professional Civil Service is enacted, barring Jews from holding government positions.

June 16

National census completed in Germany, identifying 525,000 Jews in the country—less than 0.75 percent of the population. Nazi regime later links this census data with a "marriage and family book" to develop a special racial database and a registration system, making it easier for the regime to "locate" its future Jewish victims.

July 14

Law on the Revocation of Naturalization and Deprivation of German Citizenship strips citizenship from German naturalized citizens and German citizens residing abroad who are considered "undesirable," including Jews.

1935

September 15

The Nazi regime enacts the Nuremberg Race Laws, which define "Jewishness" in terms of ancestry, prohibit marriage and sexual intercourse between Jews and Germans, and restrict citizenship to "German or kindred blood . . . that is both desirous and personally fit to serve loyally the German people and the Reich."

1938

August 17

An executive order requires all Jews in Germany to add either "Sarah," if a woman, or "Israel," if a man, on all identity documents. The regime also publishes a list of "Jewish" names that parents must choose from when naming their newborns.

October 5

All German passports held by Jews are invalidated and replaced with passports stamped with the letter "J" for "Jew."

November 9-10

Nazis in Germany and Nazi-occupied areas carry out Kristallnacht, or the Night of Broken Glass in English, killing almost 100 Jews, destroying hundreds of Jewish synagogues, desecrating Jewish cemeteries, and looting more 7,000 Jewish-owned businesses. Later, the regime levies fines on German Jews for the destroyed property and issues a decree banning Jewish-owned businesses.

1939

1933-1939

In this period, regional, state, and municipal Nazi officials issue more than 400 decrees regulations aimed at restricting nearly all aspects of the public and private lives of Jews.

September 1

Germany initiates World War II in Europe with the invasion of Poland. Britain and France declare war on Germany three days later.

October

First ghetto created in Priotrków Trybunalski, Poland with Jews forced to reside in a small, designated area of the city. The Nazis created more than 1,000 ghettos throughout the occupied territories during the Holocaust to separate and isolate the Jewish population. Later, the Nazis sealed off some ghettos—including Poland's Łódź ghetto on April 30, 1940 and Warsaw ghetto on November 15, 1940, confining more than 160,000 and 350,000 Jews, respectively.

1941

September 1

All Jews in Germany over six years old are ordered to wear clearly visible symbols of their identity. Yellow Star of David badges and white armbands become the two most widely used symbols. Failure to comply with this order resulted in fines, imprisonment, or summary execution.

October 15

Mass deportations begin with German, Austrian, and Czech Jews being transported to ghettos, shooting sites, concentration camps, and killing centers primarily located in German-occupied territories. These deportations continue throughout the Holocaust with hundreds of thousands of Jews and others deported to various locations for detention, forced labor, or extermination.

November 25

The Eleventh Decree officially ended the possibility of emigration for German Jews and legalized the confiscation of Jewish property.

December 8

Chelmno killing center located outside of Łódź Poland begins operations as the first stationary gassing facility. Other extermination camps with gassing facilities, included Belzec, Sobibor, Chelmo, Treblinka, and Auschwitz-Birkenau. Nearly 2.7 million Jews were killed in these centers.

1942

January 20

The Wannsee Conference marks the public unveiling oof the "Final Solution of the Jewish Question" with the stated goal of exterminating Europe's 11 million Jews.

1943-44

Ghettos are "liquidated" and residents are transferred to concentration camps and killing centers as part of the "Final Solution."

1944

June 6: D-Day

Allied forces invade Normandy on the coast of northern France.

1945

As the allied forces advance into German-occupied territory, Nazis initiate “death marches” to evacuate the concentration camp population. Thousands die or are killed on these marches.

May 8: V-E Day

Germany surrenders to allied forces, bringing an end to the war in Europe. By the end of the war, the Nazi regime succeeded in killing an estimated six million Jews through privation, open-air mass shootings, and in extermination camps.

November 20

The International Military Tribunal in Nuremberg begins with 21 Nazi leaders facing charges of crimes against peace, war crimes, and crimes against humanity. Less than a year later, the tribunal sentences 12 to death, three to life imprisonment, and four to prison terms of 10 to 20 years. Three are acquitted.

1948

December 9

The U.N. Convention on the Prevention and Punishment of Genocide is enacted, defining “genocide” as one or more specific acts “with intent to destroy, in whole or in part, a national, ethnical, racial or religious group.”

Rwanda

Before 1962

Rwanda is under colonial rule, first by Germany between 1894 and 1918, then by Belgium between 1924 and 1962. Both colonial rulers rely on Tutsi monarchs to implement policies.

1933

Following a colony-wide census, Belgian colonial administrators introduce a national identity card that includes ethnicity, institutionalizing the now monolithic "Hutu" and "Tutsi" distinction.

1959

A group of Hutu intellectuals issue a manifesto calling for an end to both Tutsi exploitation and Belgian rule.

November 1

A "Hutu Uprising" leads to anti-Tutsi massacres followed by outbreaks of inter-ethnic mass violence in the years leading up to the genocide. Hundreds of thousands of Tutsi are forced to flee Rwanda.

1961

January 28

The Tutsi monarchy is abolished and replaced with a republic led by an all-Hutu provisional national government.

1962

July 1

Rwanda gains independence from Belgium, and Hutu leader Gregoire Kayibanda is elected president on October 26, 1962. Kayibanda remains in power, running unopposed in subsequent elections, until he is overthrown in a coup. on July 5, 1973 by his defense minister Major General Juvénal Habyarimana.

1973

July 5

Major General Juvénal Habyarimana assumes the office of the president after overthrowing Gregoire Kayibanda. Habyarimana remains in power after winning subsequent re-elections in unopposed contests.

1962

New national identity cards introduced but still include ethnicity.

1990

October 1

The Tutsi-led Rwandan Patriotic Front (RPF) based in Uganda launches an attack on Rwanda, initiating a civil war and causing mass displacement of Rwandans.

1993

August 4

The Hutu-led Rwandan government and the Tutsi-led RPF sign the Arusha Accords to end the three-year civil war. In addition to providing for a power-sharing arrangement, the establishment of a transition government, and the repatriation of refugees, the Accords include an agreement to end ethnic identification requirements.

1994

April 6

Rwanda President Juvénal Habyarimana is killed when his plan is shot down over Rwanda's capital city, Kigali. The Tutsi-led RPF is accused of being responsible and, within hours of the plane crash, state-sponsored radio announcers call on Hutu "patriots" to kill Tutsi.

Over the next 100 days, Hutu perpetrators kill an estimated 75 percevnt, or 800,000 Tutsi women, men, and children. Most killings are carried out by hand, with machetes or clubs, and included other acts of violence, such as rape.

April 30

The U.N. Security Council condemns the killings in a resolution but refuses to use the term "genocide."

July 4

The genocide ends with the RPF taking control of Kigali, Rwanda's capital city, after securing significant parts of the country.

July 19

A transitional government of national unity is established with Pasteur Bizimungu, a Hutu, as president and RPF leader Paul Kagame, a Tutsi, as vice president.

November 8

The U.N. establishes the International Criminal Tribunal for Rwanda (ICTR) to "prosecute persons responsible for genocide." Over the course of its work, the Tribunal indicted 93 and issued sentences to 62 perpetrators. It also became the first tribunal to interpret the crime of genocide and conceptualize rape as a method of genocide.

1996

Rwanda's post-genocide government removes the "ethnic group" category from its national identity cards.

1998

July 17

The Rome Statute is enacted to establish the International Criminal Court (ICC), the first permanent judicial body mandated to prosecute atrocity crimes.

2001

A law is introduced to prevent "divisionism" in Rwanda by making ethnic self-identification a criminal offense with penalties of up to 30 years' imprisonment and fines up to US$8,000.

2003

June 27

The Organic Law of 2003 is enacted to forbid "ethnic ideology" and "genocide mentality."

2008

Paper identification cards are replaced with plastic electronic ones that continue to exclude racial categories. Further restrictions are put into place to prevent the use of the terms "Hutu" and "Tutsi" in public and particularly in the political sphere.

Myanmar

1948

January 4

Union Citizenship Act is enacted, under which Rohingya have equal access to citizenship and are issued National Registration Cards (NRCs). Prime Minister U Nu recognizes Rohingya as indigenous to Myanmar.

1962

March 2

General Ne Win overthrows U Nu, marking the beginning of 26 years of military rule in Myanmar.

Mid-1970s

Foreign Registration Cards are issued to some Rohingya under the Emergency Immigration Act, categorizing them as "resident foreigners" without full citizenship rights.

1978

February

Operation *Naga Min* (Dragon King)—an exercise to identify and register residents in specific locations as either citizens or foreigners—devolves into violent attacks on Rohingya and the destruction of Rohingya villages, forcing more than 200,000 Rohingya into Bangladesh.

1982

October 15

Myanmar passes a new Citizenship Law that effectively denies Rohingya full citizenship. Rohingya are not issued citizenship cards under the new law. Ne Win says the law was intended to "clarify the position of guests and mixed bloods" and that "only pure-blooded nationals will be called citizens."

1990

May 27

Myanmar holds multiparty national elections, in which Rohingya participate. The Myanmar military fails to acknowledge the landslide victory Aung San Suu Kyi's National League for Democracy (NLD) party and puts her under house arrest.

1991

The Myanmar military launches Operation *Pyi Thaya* (Clean and Beautiful Nation) in Rakhine State, killing and raping Rohingya and razing Rohingya villages and mosques, forcing tens of thousands of Rohingya to Bangladesh.

1995

Myanmar begins issuing Temporary Registration Cards (TRCs), also known as "White Cards," to Rohingya and other minorities. The cards confer no citizenship rights but later enable Rohingya to participate in the 2010 nationwide elections.

2011

March 30

The military-backed Union Solidarity and Development Party wins flawed national elections and former military general Thein Sein becomes president. Rohingya are able to participate in the election process, and Rohingya candidates are elected to parliament.

2012

June

Violent incidents between Buddhists and Muslims in Rakhine State spiral into targeted, state-sanctioned attacks on Rohingya and other Muslims, ultimately displacing more than 200,000 Rohingya. More than 125,000 Rohingya and others are confined to dozens of internment camps that remain in place at the time of writing.

Late 2012

Myanmar authorities begin a "citizenship verification" process targeting displaced Rohingya in Rakhine State and identifying them as "Bengali" or "Bengali/Islam."

2014

March–April

Myanmar conducts a national census that deliberately excludes Rohingya Muslims and others.

2015

Myanmar authorities revoke the White Cards held by Rohingya ahead of the national elections and issue White Card receipts, which also confer no rights.

June 25

Myanmar authorities begin issuing Identity Cards of National Verification to Rohingya that confer no rights. Some Rohingya are coerced or forced to accept the cards.

November 8

Rohingya are barred from voting or running for office in national elections. The NLD wins in a landslide victory.

2016

Aung San Suu Kyi becomes the *de facto* head of state as State Counsellor. Under her administration, ICNVs are rebranded as National Verification Cards (NVCs).

October 9

After Rohingya militant attacks on Myanmar police officers in Maungdaw and Rathedaung townships, Myanmar security forces raze dozens of villages in Maungdaw Township, killing, raping, and arresting Rohingya *en masse*, and forcing the displacement of more than 90,000 Rohingya to Bangladesh.

2017

March 24

The U.N. Human Rights Council establishes the Independent International Fact-Finding Mission (FFM) on Myanmar to investigate human rights violations and abuses in Rakhine, Kachin, and Shan states. The Myanmar government refuses to cooperate with the mechanism.

August 25

In response to further Rohingya militant attacks on police outposts, the Myanmar military kills thousands of Rohingya civilians, razes hundreds of villages, and commits other atrocities throughout northern Rakhine State. More than 745,000 Rohingya flee to Bangladesh.

2018

September 6

International Criminal Court (ICC) finds that it has jurisdiction over the alleged deportation of Rohingya from Myanmar to Bangladesh. The Office of the Prosecutor subsequently initiates an investigation, which is ongoing at the time of writing, into crimes committed by the Myanmar military.

September 18

The FFM releases a 444-page report cataloging Myanmar military-led atrocity crimes in Myanmar and calls for the ICC or an international criminal tribunal to investigate and prosecute Myanmar security forces for genocide, war crimes, and crimes against humanity against Rohingya, Kachin, Shan, and others.

2019

November 11

The Gambia brings a case against Myanmar at the International Court of Justice (ICJ) alleging violations of the Genocide Convention. The ICJ subsequently issues legally binding "provisional measures of protection" for Rohingya. This case is currently ongoing at the the time of writing.

November 13

Under the principle of universal jurisdiction, the Burmese Rohingya Organization U.K. and Latin American human rights groups file a petition in an Argentinian court to open a criminal investigation into Myanmar's atrocity crimes against Rohingya. The judiciary has subsequently initiated an investigation and the case is currently ongoing at the time of writing.

2020

November 9

The NLD wins re-election in Myanmar's second democratic election. Rohingya are again denied the right to participate in the election process.

2021

February 1

Rejecting the election results, Senior General Min Aung Hlaing launches a military coup and detains State Counsellor Suu Kyi and others, declaring himself the head of the junta's State Administration Council (SAC) the following day.

April 16

The Committee Representing Pyidaungsu Hluttaw (CRPH)—a group of elected Myanmar parliamentarians who evaded arrest during the coup—establishes the National Unity Government (NUG) of Myanmar to serve as the legitimate elected government.

Following the coup, tens of millions of people in Myanmar join protests and strikes in opposition to junta rule. In its effort to crush the opposition, the junta kills more than 1,500 civilians, detains at least 12,000, disappears untold numbers of people, and forcibly displaces more than 440,000 during the first year of the coup.

June 3

NUG announces its commitment to "abolishing" the NVC process. The NUG further commits to ensuring citizenship based "on birth in Myanmar or birth anywhere as a child of Myanmar citizens."

2022

July 17

NUG submits a declaration to the International Criminal Court (ICC) delegating jurisdiction to the Court to address mass-atrocity crimes committed in Myanmar.

March 22

The U.S. government concludes that the Myanmar military is responsible for committing genocide against the Rohingya people, marking the eighth time since the Holocaust that the U.S. has recognized a genocide.

แผนที่รัฐคะเรนนี

แผนที่ทวีปยุโรป ปีค.ศ. 1933

แผนที่ประเทศรวันดา

ผู้ลี้ภัยชาวโรฮีนจาจากเมียนมาเดินผ่านทุ่งนาและพื้นที่น้ำหลาก ระหว่างไปถึงเขตคอกซ์บาซาร์ ทางตอนใต้ของบังคลาเทศ ©Panos/UNICEF 2561

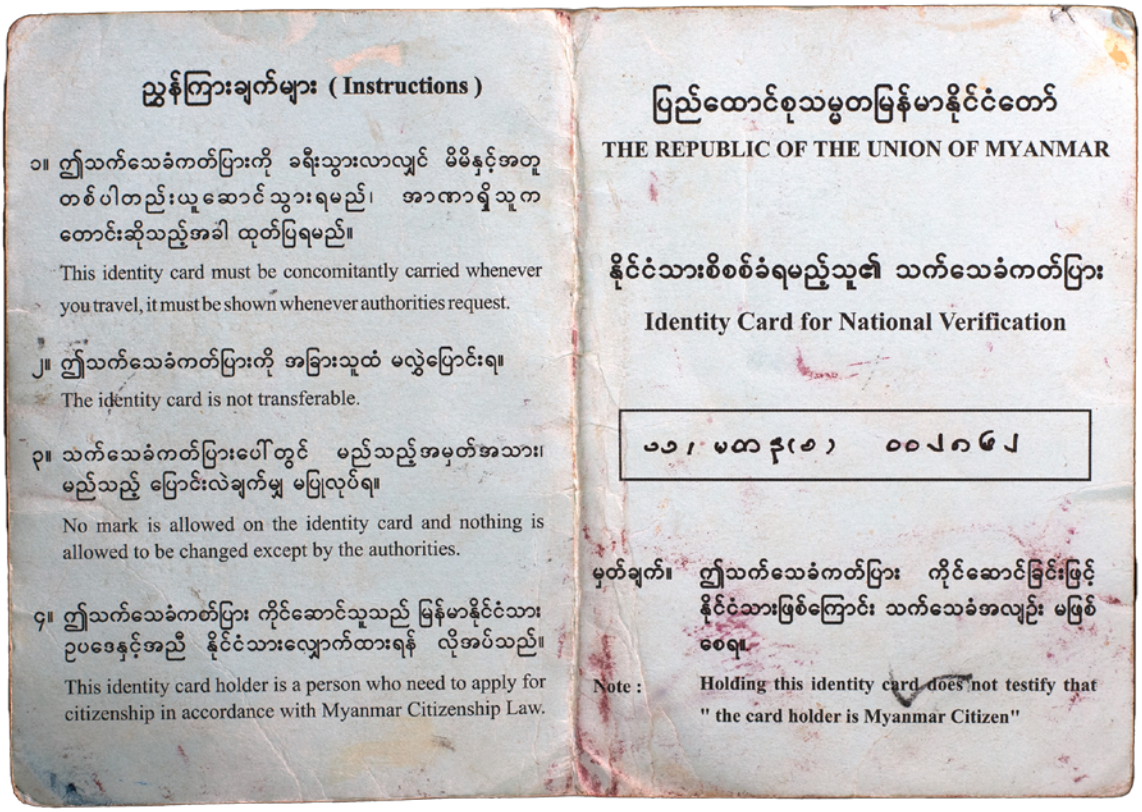
ညွှန်ကြားချက်များ (Instructions)

၁။ ဤသက်သေခံကတ်ပြားကို ခရီးသွားလာလျှင် မိမိနှင့်အတူ တစ်ပါတည်းယူဆောင်သွားရမည်၊ အာဏာရှိသူက တောင်းဆိုသည့်အခါ ထုတ်ပြရမည်။

This identity card must be concomitantly carried whenever you travel, it must be shown whenever authorities request.

၂။ ဤသက်သေခံကတ်ပြားကို အခြားသူထံ မလွှဲပြောင်းရ။

The identity card is not transferable.

၃။ သက်သေခံကတ်ပြားပေါ်တွင် မည်သည့်အမှတ်အသား၊ မည်သည့် ပြောင်းလဲချက်မျှ မပြုလုပ်ရ။

No mark is allowed on the identity card and nothing is allowed to be changed except by the authorities.

၄။ ဤသက်သေခံကတ်ပြား ကိုင်ဆောင်သူသည် မြန်မာနိုင်ငံသား ဥပဒေနှင့်အညီ နိုင်ငံသားလျှောက်ထားရန် လိုအပ်သည်။

This identity card holder is a person who need to apply for citizenship in accordance with Myanmar Citizenship Law.

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်

THE REPUBLIC OF THE UNION OF MYANMAR

နိုင်ငံသားစိစစ်ခံရမည့်သူ၏ သက်သေခံကတ်ပြား

Identity Card for National Verification

မှတ်ချက်။ ဤသက်သေခံကတ်ပြား ကိုင်ဆောင်ခြင်းဖြင့် နိုင်ငံသားဖြစ်ကြောင်း သက်သေခံအလျဉ်း မဖြစ်စေရ။

Note : Holding this identity card does not testify that " the card holder is Myanmar Citizen"

ပုဂ္ဂိုလ်ရေးမှတ်တမ်းကတ်ပြား (NVC) သည် ရိုဟင်ဂျာလူမျိုးများအပေါ် ခွဲခြားဆက်ဆံမှုကို ဖြစ်ပေါ်စေသည့် အဓိကအကြောင်းရင်းတစ်ခုဖြစ်သည်။ NVC သည် ရိုဟင်ဂျာလူမျိုးများအား "ဧည့်နိုင်ငံခြားသား" အဖြစ် သတ်မှတ်ထားသည်။ ©Greg Constantine

บทสรุป

การฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ ถือเป็นอาชญากรรมระหว่างประเทศบนเหตุแห่งอัตลักษณ์ โดยหมายความถึงการกระทำครั้งหนึ่งหรือหลายครั้ง อันมีเจตนาเพื่อทำลายกลุ่มประชาชาติ กลุ่มชาติพันธุ์ กลุ่มเชื้อชาติ หรือกลุ่มศาสนาเพียงบางส่วนหรือทั้งหมด

ตั้งแต่สมัยอดีต ผู้กระทำการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์มักใช้ประโยชน์จากเอกสารประจำตัว เพื่อเลือกปฏิบัติ ลดทอนความเป็นมนุษย์ และก่อความรุนแรงในวงกว้างต่อกลุ่มที่ได้รับการคุ้มครอง จากเนื้อหาของกรอบการวิเคราะห์อาชญากรรมของความทารุณโหดร้าย สำนักงานสหประชาชาติเพื่อป้องกันการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์พบว่า “กระบวนการสร้างความแตกแยกด้านอัตลักษณ์” และ “มาตรการหรือกฎหมาย” ที่เลือกปฏิบัติโดยมีเป้าหมายเป็นกลุ่มที่ได้รับการคุ้มครองเป็นตัวชี้วัดที่บ่งชี้ถึงการเกิดขึ้นของ “สภาพแวดล้อมที่มีแนวโน้มนำไปสู่การก่ออาชญากรรมของการทารุณกรรม” รัฐที่ฆ่าล้างเผ่าพันธุ์มักใช้เครื่องมือทางกฎหมายและมาตรการของรัฐเพื่อสนับสนุนการทำลายประชากรที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย อย่างเช่นที่เกิดขึ้นในช่วงเหตุการณ์ฮอโลคอสต์ ซึ่งเป็นการสังหารประชากรชาวยิว รวมถึงการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ประชากรชาวตุตซีในรวันดา และนี่คือสิ่งที่เกิดขึ้นกับการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์อย่างเนื่องของประชากรชาวโรฮีนจาในเมียนมา

รายงานนี้เสนอกรณีศึกษาเพื่อเปรียบเทียบการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ทั้งสามกรณี และการใช้ประโยชน์จากเอกสารประจำตัวเป็นเครื่องมือในการก่ออาชญากรรมระหว่างประเทศด้านการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ รายงานฉบับนี้ยังเปิดเผยข้อมูลใหม่ ๆ เกี่ยวกับการที่รัฐบาลทหารเมียนมาพุ่งเป้าโจมตีประชากรชาวโรฮีนจาในรัฐยะไข่

เนื้อหาในบทที่หนึ่งพิจารณาว่าเอกสารประจำตัวมีบทบาทอย่างไรในเหตุการณ์ฮอโลคอสต์ การฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ในรวันดา และการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ชาวโรฮีนจาในเมียนมา กรณีทั้งสามสะท้อนให้เห็นว่า เอกสารประจำตัวเอื้อให้เกิดความสะดวกในการจำแนก ประหัตประหาร และสังหารประชากรกลุ่มเป้าหมายอย่างกว้างขวาง โดยทำให้เกิดขึ้นได้อย่างเป็นระบบในวงกว้าง การฆ่าล้างเผ่าพันธุ์อันยืดเยื้อ หมายถึงการทำลายอย่างช้า ๆ ต่อกลุ่มที่ได้รับการคุ้มครอง โดยการบั่นทอนกำลังของพวกเขาอย่างต่อเนื่องในทางอ้อม สิ่งนี้เป็นสิ่งที่เราจะต้องพิจารณาอย่างจริงจังในการดำเนินงาน เพื่อทำความเข้าใจถึงการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ในอดีต และหาทางป้องกันไม่ให้เกิดขึ้นอีก

บัตรประจำตัวเคนคาร์เต (Kennkarte) ที่ออกให้โดยนาซี มีการประทับตราตัวอักษร "J" เพื่อจำแนกว่าผู้ครอบครองบัตรเป็นชาวยิว ระบอบนาซีใช้บัตรประจำตัวเคนคาร์เตเป็นเครื่องมือเพื่อการควบคุมทางทหาร ทางเชื้อชาติ และความมั่นคง ซึ่งเอื้อให้การฆ่าล้างเผ่าพันธุ์เกิดขึ้นได้ ©United States Holocaust Memorial Museum, ด้วยความอนุเคราะห์จาก Ellen Zweig, 24 มกราคม 2482

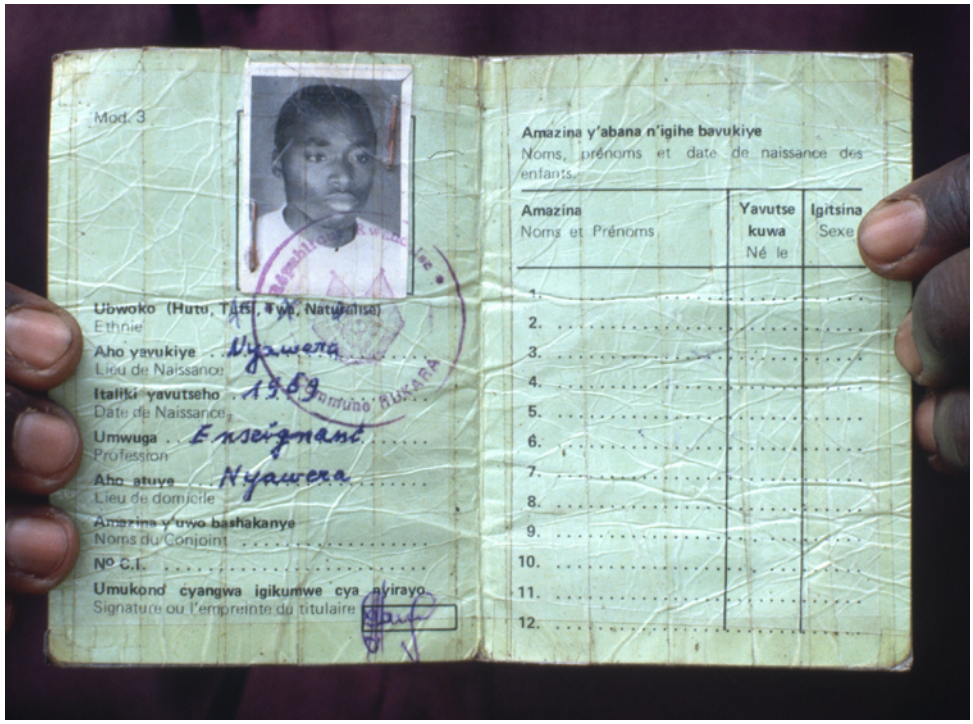

บัตรประจำตัวประชาชนชาวรวันดา ที่ระบุชาติพันธุ์ของแต่ละบุคคลในรวันดา ©Howard Davies CORBIS via Getty

ทหารอเมริกันกำลังยืนมอง ขณะที่พลเรือนชาวเยอรมันช่วยกันขนย้ายซากศพที่กองอยู่ด้านหลังฌาปนสถาน ณ ค่ายกักกันดาเชาในเยอรมนี ©United States Holocaust Memorial Museum, 2488

ยกตัวอย่างเช่น ฮอโลคอสต์ไม่อาจเกิดขึ้นในลักษณะที่เป็นการสังหารอย่างรวดเร็วและในวงกว้างได้เลย หากไม่มีการจำแนกและขึ้นทะเบียนชาวยิวตั้งแต่แรก พวกนาซีใช้กระบวนการจำแนกและออกเอกสารประจำตัวอย่างเป็นทางการ เพื่อให้สามารถลิดรอนสัญชาติชาวยิวอย่างต่อเนื่อง และเพื่อให้สามารถยึดทรัพย์สินของพวกเขา ด้วยการจำกัดให้อยู่แต่ในนิคมและค่าย จนถึงขั้นสุดท้ายก็ดำเนินการสังหารหมู่พวกเขา ในช่วงสิ้นสุดของสงครามโลกครั้งที่สอง ระบอบนาซีของฮิตเลอร์ประสบความสำเร็จในการสังหารชาวยิวประมาณหกล้านคน คิดเป็นสองในสามของชาวยิวทั้งหมดในดินแดนของยุโรป ภายใต้การควบคุมของนาซีและพันธมิตร การสังหารเหล่านี้เกิดขึ้นผ่านกระบวนการเพิกถอน (privation) เป็นกระบวนการปฏิเสธอย่างเป็นระบบไม่ให้เข้าถึงอาหาร น้ำ ที่อยู่อาศัย ตลอดจนการรักษาพยาบาลที่เพียงพอ นอกจากนี้ยังมีการยิงสังหารหมู่ในที่โล่ง และการรมด้วยแก๊สในค่ายสังหาร รวมทั้งที่เกิดขึ้นในเมือง Belzec, Sobibor, Chelmo, Treblinka และ Auschwitz-Birkenau

ในทำนองเดียวกัน การพิสูจน์สัญชาติเป็นเครื่องมือเพื่อสนับสนุนการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ในรวันดา ซึ่งเกิดขึ้นไม่นานหลังจากที่มีการยิงเครื่องบินของ Juvénal Habyarimana ประธานาธิบดีรวันดา และ Cyprien Ntaryamira ประธานาธิบดีบุรุนดี จนตกและเป็นเหตุให้ผู้นำเผ่าฮูตูทั้งสองคนเสียชีวิต รายงานในเบื้องต้นกล่าวหาว่า กลุ่มขบถที่มีแกนนำเป็นชาวตุตซีมีส่วนรับผิดชอบต่อการสังหารครั้งนี้ และภายในไม่กี่ชั่วโมงหลังเครื่องบินตก ผู้จัดรายการวิทยุของรัฐได้ประกาศให้ชาวฮูตู “ผู้รักชาติ” ออกไปสังหารสมาชิกชนกลุ่มน้อยชาวตุตซี ซึ่งมีสัดส่วนคิดเป็นประมาณ 14% ของประชากรในประเทศ 7.9 ล้านคน ในบางกรณี ผู้ละเมิดชาวฮูตูก็ใช้บัตรประจำตัวประชาชนของรวันดาซึ่งมีการระบุข้อมูลของชาติพันธุ์ เพื่อจำแนกบุคคลในการสังหาร ยกตัวอย่างเช่น กลุ่มทหารบ้านชาวฮูตูได้ตั้งด่านสกัดในเมือง และกดดันให้ผู้เดินทางต้องแสดงบัตรประจำตัว มีการสังหารหมู่ผู้ถือบัตรประจำตัวชาวตุตซีและผู้ที่ไม่มีเอกสาร ท้ายที่สุดแล้ว ในช่วงประมาณ 100 วัน ประชากรชาวฮูตูสังหารประชากรชาวตุตซีไปประมาณ 75% หรือคิดเป็นผู้หญิง ผู้ชาย และเด็กประมาณ 800,000 คน ส่วนใหญ่เป็นการสังหารด้วยมือ โดยการใช้มีดดาบและไม้กระบอง และยังมีการประทุษร้ายรูปแบบอื่น อย่างการข่มขืนกระทำชำเรา

เช่นเดียวกับชาวยิวในเยอรมนีและที่อื่น ๆ ในยุโรปช่วงทศวรรษ 1930 และ 1940 และเช่นเดียวกับชาวตุตซีในรวันดาช่วงทศวรรษ 1990 กองทัพเมียนมาและหน่วยงานของรัฐอื่น ๆ ที่ผ่านมา ยังคงใช้บัตรประจำตัวเป็นเครื่องมือในการก่ออาชญากรรมระหว่างประเทศต่อชาวโรฮีนจา ซึ่งเป็นชนกลุ่มน้อยด้านชาติพันธุ์และชนพื้นเมือง

ตราสัญลักษณ์ดาวดาวิดสีเหลือง เขียนคำว่า "Jude" ที่เป็นคำในภาษาเยอรมัน หมายถึง "ยิว" ในช่วงที่เกิดฮอโลคอสต์ ชาวยิวถูกสั่งให้ติดเครื่องหมายนี้ให้เห็นอย่างชัดเจน เพื่อแสดงถึงอัตลักษณ์ความเป็นชาวยิว ©United States Holocaust Memorial Museum, ช่วงปี 2484-2488

ซากศพจากการสังหารหมู่ชาวตุดยีภายในห้องของโบสถ์คาทอลิกในกรุงรูการา ในวันดา ปี 2537 © Jack Picone, 2537

ในด้านตะวันตกของเมียนมา โดยอาชญากรรมเหล่านี้เกิดขึ้นอย่างจริงจังตั้งแต่ปี 2559 และ 2560 ขณะที่กองทัพเมียนมาโจมตีอย่างกว้างขวางต่อประชากรพลเรือนชาวโรฮีนจา ทหารได้สังหารหมู่และเข่นฆ่าผู้หญิง ผู้ชาย และเด็ก ทำการข่มขืนหมู่ ทำลายหมู่บ้านหลายร้อยแห่งจนราบเป็นหน้ากลอง และบังคับให้ชาวโรฮีนจากว่า 700,000 คนต้องหลบหนีไปบังคลาเทศ สมทบกับผู้ลี้ภัยชาวโรฮีนจาอีกกว่า 250,000 คน ซึ่งอพยพไปก่อนแล้ว โดยต้องใช้ชีวิตในสภาพที่เลวร้าย รัฐบาลทหารเมียนมายังคงกักบริเวณชาวโรฮีนจาอีก 125,000 คนในค่ายกักกันกว่า 20 แห่ง นับเป็นค่ายกักกันในยุคสมัยใหม่ในรัฐยะไข่ ซึ่งทางการเมียนมาก่อตั้งขึ้นเมื่อปี 2555

ในช่วงกึ่งศตวรรษที่ผ่านมา กฎหมาย นโยบาย และการปฏิบัติในเมียนมา ตั้งแต่ระดับสหภาพและระดับรัฐ มีลักษณะที่เลือกปฏิบัติ ผลักให้ชาวโรฮีนจากลายเป็นชายขอบ และย่ำยีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของพวกเขา ยกตัวอย่างเช่น ในปี 2525 เมียนมาประกาศใช้กฎหมายสัญชาติ ซึ่งปฏิเสธไม่ให้ชาวโรฮีนจาเข้าถึงสิทธิที่จะมีสัญชาติอย่างเท่าเทียมกับประชากรกลุ่มอื่น เป็นกระบวนการที่ทำให้เกิดประชากรไร้รัฐจำนวนมากสุดในโลกอย่างช้า ๆ โดยเกิดขึ้นในพรมแดนของประเทศเดียว จากนั้นก็เกิดการละเมิดสิทธิมนุษยชนรุนแรงหลายครั้งก่อนจะเกิดการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ ในที่นี้รวมถึงการปฏิเสธเสรีภาพในการเดินทางอย่างเข้มงวด ปฏิเสธสิทธิด้านการศึกษา การเข้าถึงการรักษาพยาบาลและอาชีพ กฎหมาย นโยบาย การปฏิบัติที่เลือกปฏิบัติเช่นนี้ส่งผลให้ชาวโรฮีนจาส่วนใหญ่ตกอยู่ภายใต้ความเสี่ยงที่จะต้องเผชิญกับการปฏิบัติมิชอบและการทารุณกรรมหมู่อย่างมาก

ภายหลังการโจมตีของกองทัพเมียนมาต่อพลเรือนชาวโรฮีนจาในปี 2559 และ 2560 ฟอร์ตี้ฟายไรต์ คณะศึกษาข้อเท็จจริงจากสหประชาชาติ ผู้รายงานพิเศษแห่งสหประชาชาติชุดต่าง ๆ และรัฐบาลหลายประเทศ โดยเฉพาะรัฐบาลสหรัฐฯ เมื่อเร็ว ๆ นี้ รวมทั้งหน่วยงานอื่น ๆ ต่างระบุว่าการโจมตีที่เกิดขึ้นเหล่านี้รุนแรงถึงขั้นเป็นอาชญากรรมการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ และเช่นเดียวกับการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ในอดีต ได้มีการใช้ประโยชน์จากการออกเอกสารประจำตัวเพื่อสนับสนุนการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ นี่เป็นสิ่งที่ต้องได้รับการแก้ไขเพื่อป้องกันอาชญากรรมที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต

บทที่สองของรายงานนี้เผยให้เห็นว่า นับตั้งแต่มีความพยายามทำรัฐประหารในเมียนมาเมื่อวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2564 รัฐบาลทหารเมียนมายังคงปฏิเสธการมีอยู่ของชาวโรฮีนจา และยังคงบังคับหรือขืนใจให้ชาวโรฮีนจาให้ยอมรับบัตรพิสูจน์สัญชาติ ซึ่งเป็นเอกสารที่ไม่ได้ให้สิทธิใด ๆ กับชาวโรฮีนจา และระบุว่าพวกเขาเป็น “พลเมืองต่างชาติ” ในเมียนมา

นับตั้งแต่เหตุรัฐประหาร ทหารภายใต้การนำของพลเอกอาวุโส มินอ่องหล่ายได้สังหาร และจับกุมคุมขังประชาชนหลายพันคนทั่วประเทศ ทั้งยังได้เร่งโจมตีหน่วยงานติดอาวุธกลุ่มชาติพันธุ์และกองกำลังปกป้องประชาชน (PDF) กลุ่มทหารบ้านภายใต้การนำของพลเรือนที่จัดตั้งขึ้นเพื่อปกป้องตนเองจากการโจมตีของกองทัพ

ท่ามกลางการโจมตีเหล่านี้ ชาวโรฮีนจาในรัฐยะไข่ของเมียนมา ซึ่งเป็นที่อยู่ของชาวโรฮีนจาส่วนใหญ่กว่า 600,000 คนที่ยังเหลืออยู่ในประเทศ ได้ให้ข้อมูลกับฟอร์ตี้ฟายไรต์ว่า รัฐบาลทหารได้ใช้บัตรพิสูจน์สัญชาติเพื่อขัดขวางไม่ให้พวกเขาได้รับสถานะ “ชาวโรฮีนจา” ในทางตรงกันข้าม รัฐบาลทหารระบุว่า ชาวโรฮีนจาคือ “ชาวเบงกาลี” หรือคือมีสถานะพลเมืองต่างชาติ ซึ่งยิ่งกระพือข้อมูลเท็จที่ว่าชาวโรฮีนจาเป็นผู้ลักลอบเข้าเมืองจากบังคลาเทศ

รัฐบาลทหารยังคงโจมตีเพื่อกวาดล้างและทำลายประชากรชาวโรฮีนจาอย่างต่อเนื่อง โดยใช้มาตรการที่กดขี่มากขึ้นต่อประชากรเหล่านี้ เพื่อขัดขวางไม่ให้ชาวโรฮีนจาสามารถใช้สิทธิขั้นพื้นฐานของตนได้ ยกตัวอย่างเช่น เอกสารคำสั่งที่หลุดรอดมาถึงมือของฟอร์ตี้ฟายไรต์ ซึ่งเป็นเอกสารที่จัดทำโดยหน่วยการปกครองพื้นฐานของเมืองพุทธิดองในรัฐยะไข่ เมื่อวันที่ 25 พฤศจิกายน 2564 มีเนื้อหาตอกย้ำมาตรการจำกัดที่มีมาอย่างยาวนาน เพื่อปฏิเสธไม่ให้ชาวโรฮีนจามีเสรีภาพในการเดินทาง เอกสารนี้ระบุว่า “ชาวเบงกาลี [ชาวโรฮีนจา] จะสามารถเดินทางได้ ก็ต่อเมื่อได้รับหนังสืออนุญาตตามกฎหมาย” และการละเมิดคำสั่งนี้อาจส่งผลให้มี “การใช้มาตรการที่เข้มข้นที่กระทำได้ตามอำนาจของกฎหมายนี้”

เช่นเดียวกับการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์อื่น ๆ กองทัพเมียนมาอ้างความมั่นคงของรัฐเป็นเหตุผลสนับสนุนมาตรการจำกัดสิทธิเหล่านี้ ยกตัวอย่างเช่น เอกสารคำสั่งข้างต้นระบุว่า การจำกัดสิทธิต่อ “ชาวเบงกาลี” เป็นสิ่งจำเป็นเพื่อคุ้มครอง “ความมั่นคงและหลักนิติธรรมในเมืองแห่งนี้”

ในช่วงหลายปีที่ผ่านมามีการยอมรับอย่างกว้างขวางถึงความเชื่อมโยงระหว่างเอกสารประจำตัวและอาชญากรรมระหว่างประเทศ แต่ท่ามกลางการโจมตีเพื่อฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ชาวโรฮีนจา เจ้าหน้าที่สหประชาชาติ สถานทูต และบุคคลอื่นบางคนในเมียนมา ไม่เพียงเลือกที่จะไม่ประณามการใช้บัตรพิสูจน์สัญชาติเพื่อพุ่งเป้าโจมตีชาวโรฮีนจาเท่านั้น แต่ในบางกรณี พวกเขายังแสดงความเห็นชอบอย่างเปิดเผยต่อบัตรพิสูจน์สัญชาติ โดยมองว่าเป็นทางออกที่เป็นไปได้สำหรับการแก้ปัญหา “ความไร้รัฐ” ของชาวโรฮีนจา

อย่างไรก็ดี หลังจากต้องเผชิญกับความทารุณโหดร้ายของกองทัพด้วยตนเอง ภายหลังการทำรัฐประหารเมื่อวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2564 คนเมียนมาโดยทั่วไปเริ่มแสดงท่าทีเปิดรับและยอมรับประชากรชาวโรฮีนจามากขึ้น และได้รับข้อมูลข่าวสารมากขึ้นเกี่ยวกับการทารุณกรรมที่เกิดขึ้นกับพวกเขาในรัฐยะไข่ การยอมให้มีกฎหมายนโยบาย และการปฏิบัติที่เลือกปฏิบัติและส่งผลกระทบต่อชาวโรฮีนจา รวมทั้งกระบวนการพิสูจน์สัญชาติ ถือเป็นสัญญาณเตือนอย่างหนึ่ง โดยเฉพาะเมื่อวันที่ 3 มิถุนายน 2564 รัฐบาลเอกภาพแห่งชาติ (NUG) ของเมียนมา ซึ่งเป็นรัฐบาลที่จัดตั้งขึ้นเมื่อเดือนเมษายน 2564 โดยสมาชิกรัฐสภาที่มาจากการเลือกตั้ง และสามารถหลบรอดการจับกุมหลังรัฐประหารไปได้ พวกเขาได้ประกาศพันธกิจที่จะ “ยกเลิก” กระบวนการพิสูจน์

ผู้ลี้ภัยชาวโรฮีนจาในคอกซ์บาซาร์ บังคลาเทศ ฝังศพเด็กและผู้ใหญ่ชาวโรฮีนจาซึ่งเสียชีวิตจากเรือที่จมลงในแม่น้ำนาฟระหว่างพยายามหลบหนีมาจากเมียนมา ©Panos/UNICEF 2561

ลี้ภัยชาวโรฮีนจาเข้าคิวเพื่อรับสิ่งของจากศูนย์ช่วยเหลือในค่ายบูลูฆาลี เขตคอกซ์บาซาร์ บังคลาเทศ ©Panos/UNICEF 2561

ศพที่เน่าเปื่อยจากการสังหารหมู่ชาวตุตซี ด้านนอกโบสถ์คาทอลิกที่กรุงราการา รวันดา ปี 2537 © Jack Picone, 2537

สัญชาติ โดยมองว่ากระบวนการนี้เป็น “กระบวนการซึ่งกองทัพใช้โจมตีชาวโรฮีนจาและกลุ่มชาติพันธุ์อื่น ๆ ในลักษณะเป็นการบังคับและมีการละเมิดสิทธิมนุษยชน” รัฐบาล NUG ยังแสดงพันธกิจเพิ่มเติมที่จะประกันให้มีการมอบสัญชาติตามหลักฐาน “การเกิดในเมียนมา หรือในที่อื่นใดหากเป็นบุตรหลานของพลเมืองชาวเมียนมา” ซึ่งจะช่วยฟื้นฟูให้ประชากรชาวโรฮีนจาทั้งหมดมีสิทธิเข้าถึงสัญชาติอย่างเต็มขั้น

ในเดือนกันยายน 2564 Mohib Ullah นักปกป้องสิทธิมนุษยชนและแกนนำผู้ลี้ภัยชาวโรฮีนจา ถูกลอบสังหารในบังคลาเทศ จากการทำงานปกป้องสิทธิของชาวโรฮีนจา เมื่อเดือนมีนาคม 2562 Mohib Ullah เคยได้มีโอกาสแถลงต่อคณะมนตรีสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติที่กรุงเจนีวา โดยเขาบอกกับรัฐภาคีสหประชาชาติดังนี้

> ในช่วงหลายทศวรรษที่ผ่านมา เราต้องเผชิญกับการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์อย่างเป็นระบบในเมียนมา.... พวกเขาเผาทำลายบ้าน แย่งชิงที่ดิน รุมโทรมผู้หญิงและเด็กผู้หญิง และสังหารพวกเราไปหลายพันคน ทุกวันนี้ พวกเขาตราหน้าว่าเราเป็น “กะหล่า” [เป็นถ้อยคำดูถูกในภาษาพม่า] พวกเขาเรียกเราว่า “ผู้เข้าเมืองผิดกฎหมาย” “ชาวเบงกาลี” [และ] “ชาวมุสลิมก่อการร้าย” แต่พวกเราไม่ใช่คนแบบนี้ พวกเราเป็นพลเมืองของเมียนมา พวกเราเป็นชาวโรฮีนจา

ข้อเสนอแนะหลัก

รัฐบาลทหารเมียนมาได้ก่ออาชญากรรมระหว่างประเทศ รวมทั้งการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์อย่างต่อเนื่องในเมียนมา รายงานนี้ มีข้อเสนอแนะ 19 ข้อ ซึ่งรวมถึงข้อเสนอแนะบางประการดังต่อไปนี้

- รัฐภาคีสหประชาชาติควรดำเนินการเพื่อไม่ให้กองทัพเมียนมาเข้าถึงอาวุธ เงินทุน และรายได้ ตลอดจนปฏิเสธความชอบธรรมทางการเมืองของกองทัพ หน่วยงานธุรกิจระหว่างประเทศควรหลีกเลี่ยงการคบค้าสมาคมกับกองทัพเมียนมา และพันธมิตรของพวกเขาในทุกรูปแบบ หน่วยงานธุรกิจใด ๆ ที่เชื่อว่ามีส่วนร่วมมือกับรัฐบาลทหารในการก่ออาชญากรรมนี้ จะต้องถูกตรวจสอบและรับผิดในเขตอำนาจศาลที่เกี่ยวข้อง

- รัฐภาคีสหประชาชาติ โดยเฉพาะสมาคมประชาชาติเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ควรร่วมมือกับรัฐบาล NUG ที่มีแกนนำเป็นพลเรือนในการหาทางออก ควรให้ความสนับสนุนอย่างจริงจังกับพวกเขา และสนับสนุนกลไกความรับผิดระหว่างประเทศ ทั้งนี้เพื่อยุติและเยียวยาอาชญากรรมการทารุณกรรมที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องในเมียนมา

- ในภาพรวมแล้ว รัฐภาคีสหประชาชาติควรประกาศยอมรับ และควรมีกระบวนการจำแนกอย่างเป็นทางการเพื่อพิสูจน์ว่ามีการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ชาวโรฮีนจา และอาชญากรรมการทารุณกรรมอย่างอื่นที่เกิดขึ้นในเมียนมา รวมทั้งอาชญากรรมสงครามและอาชญากรรมต่อมนุษยชาติ

- รัฐภาคีสหประชาชาติแต่ละแห่งควรจัดตั้งหน่วยงานที่เน้นการป้องกันและยุติอาชญากรรมการทารุณกรรมหมู่ ผ่านกลไกในประเทศและการประสานงานพหุภาคี ในทำนองเดียวกัน หน่วยงานสหประชาชาติและหน่วยงานด้านมนุษยธรรมระหว่างประเทศ ควรจัดให้มีผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมายเพื่อจำแนกอาชญากรรมการทารุณกรรมหมู่ ให้ข้อเสนอแนะกับมาตรการรับมือฉุกเฉิน และให้ความรู้กับชุมชนที่ทำงานด้านมนุษยธรรมให้ทราบถึงแนวทางป้องกัน

ผู้ชายสองคนสวมเสื้อแจ็คเก็ตที่ติดด้วยตราสัญลักษณ์ดาวดาวิด ในค่ายกักกัน Łódź ในโปแลนด์ ในช่วงที่เกิดเหตุการณ์ฮอโลคอสต์ ชาวยิวจะถูกสั่งให้ต้องสวมเครื่องหมายนี้ให้เห็นอย่างชัดเจน เพื่อแสดงถึงอัตลักษณ์ความเป็นชาวยิว ©United States Holocaust Memorial Museum, ด้วยความอนุเคราะห์จาก Dan Lenchner, 2485

วิธีวิทยา

รายงานนี้ใช้ประโยชน์จากการวิจัยเชิงประวัติศาสตร์ ที่ครอบคลุมการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ในอดีต การให้ปากคำของผู้รอดชีวิตจากการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ชาวโรฮีนจา เอกสารของรัฐบาลทหารเมียนมา และการวิเคราะห์ข่าวจากสำนักข่าวของรัฐบาลทหาร

การวิจัยเชิงประวัติศาสตร์ในรายงานนี้ เป็นข้อมูลในการวิเคราะห์กรณีศึกษา ทั้งในเหตุการณ์ฮอโลคอสต์ การฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ในรวันดา และการทารุณกรรมอย่างต่อเนื่องที่ส่งผลกระทบต่อชาวโรฮีนจาในเมียนมา

ฟอร์ตี้ฟายไรต์ยังได้สัมภาษณ์ชาวโรฮีนจา 23 คนในเมียนมา บังคลาเทศ และชาวโรฮีนจาพลัดถิ่นในต่างประเทศ ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ 2564 ถึงเมษายน 2565 รวมทั้งสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่บรรเทาทุกข์ระหว่างประเทศ และนักวิจัยอีกห้าคน การสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ฟอร์ตี้ฟายไรต์ใช้ภาษาของชาวโรฮีนจา และในบางกรณีมีการใช้ล่ามแปลเป็นอังกฤษ ผู้ให้ข้อมูลในรายงานนี้ไม่ได้รับค่าตอบแทน และได้รับแจ้งถึงเป้าประสงค์ของการสัมภาษณ์ทุกคน การสัมภาษณ์เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นโดยสมัครใจ และมีการแจ้งว่าจะนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์แบบใด ผู้ให้ข้อมูลได้ให้ความยินยอมที่เกิดจากความเข้าใจก่อนการให้สัมภาษณ์ มีการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับชื่อ สถานที่ และข้อมูลเชิงอัตลักษณ์อย่างอื่นของผู้ให้สัมภาษณ์เป็นความลับ ไม่ก็มีการดัดแปลงข้อมูลส่วนตัวเหล่านี้ในรายงานด้วยเหตุผลด้านความปลอดภัย

ฟอร์ตี้ฟายไรต์ได้รับและวิเคราะห์เอกสารภายในจากกระทรวงสวัสดิการสังคม การสงเคราะห์ และการสนับสนุนผู้อพยพ กระทรวงคนเข้าเมืองและประชากรในโปนน่าจู้นในรัฐยะไข่ ที่ได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลทหาร หน่วยงานวางผังเมืองแห่งเมืองดอ รัฐยะไข่ และหน่วยงานบริหารทั่วไปที่เมืองซิตเว และพุทธิดอง รัฐยะไข่ เอกสารเหล่านี้เกี่ยวข้องกับกระบวนการพิสูจน์สัญชาติ และมีวันที่ระบุว่าจัดทำขึ้นหลังจากเหตุรัฐประหาร เมื่อวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2564

ฟอร์ตี้ฟายไรต์ยังได้ทบทวนและวิเคราะห์รายงานข่าวจากสื่อของรัฐบาลทหาร ทั้งที่เป็นภาษาอังกฤษและเมียนมา ที่เผยแพร่ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ 2564 ถึงมีนาคม 2565

ตั้งแต่สมัยอดีต ผู้กระทำการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์มักใช้ประโยชน์จากเอกสารประจำตัวเพื่อเลือกปฏิบัติ ลดทอนความเป็นมนุษย์ และก่อความรุนแรงในวงกว้างต่อกลุ่มที่ได้รับการคุ้มครอง รวมทั้งกรณีที่เกิดขึ้นในเหตุการณ์ฮอโลคอสต์ ซึ่งเป็นการสังหารประชากรชาวยิว การฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ประชากรชาวตุดซีในรวันดา และการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์อย่างเนื่องของประชากรชาวโรฮีนจาในเมียนมา

รายงาน ***"การฆ่าล้างเผ่าพันธุ์อันยืดเยื้อ: บทบาทของเอกสารประจำตัวในเหตุการณ์ฮอโลคอสต์ และการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ในรวันดาและเมียนมา"*** เสนอกรณีศึกษาเพื่อเปรียบเทียบจากการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ทั้งสามกรณี และการใช้ประโยชน์จากเอกสารประจำตัวเป็นเครื่องมือในการก่ออาชญากรรมระหว่างประเทศด้านการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ และยังให้ข้อมูลใหม่เกี่ยวกับการที่รัฐบาลทหารเมียนมาพุ่งเป้าโจมตีประชากรชาวโรฮิงญาในรัฐยะไข่ และให้ข้อเสนอแนะอย่างละเอียดเพื่อแก้ปัญหาการลอยนวลพ้นผิดของรัฐบาลทหารเมียนมา เพื่อให้ผู้กระทำผิดต้องรับผิดชอบ และยุติการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์อย่างต่อเนื่องกับประชาชนชาวโรฮีนจา

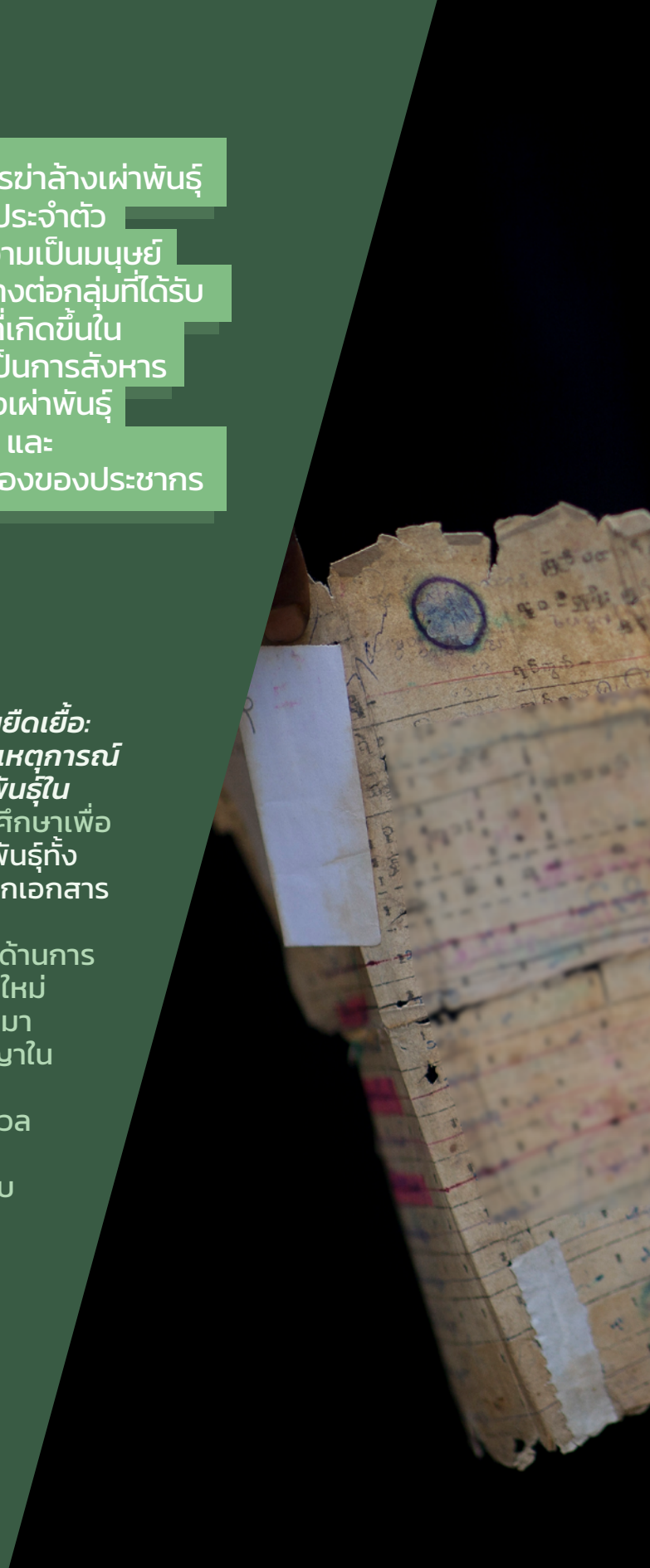

FORTIFY RIGHTS